

Zeevissen vanaf een boot geeft een uniek gevoel van vrijheid. Op het moment dat je van wal steekt, laat je al je sores achter je. Het enige wat rest, is een lekker dagje uitwaaien op zee – en hopelijk terugkeren met een maaltje kakelverse vis. De kans op zeeziekte houdt veel sportvissers echter nog tegen. Gelukkig biedt de Westerschelde uitkomst!

TEKST: MARCO KRAAL > FOTOGRAFIE: RICK JANSEN > ILLUSTRATIE: EMIEL VAN DIJK

DE WESTERSCHELDE: HOTSPOT VOOR DE ANKERVISSERIJ

Er zijn natuurlijke goede pillen tegen zeeziekte, maar toch. Het kan gelukkig ook anders. Bijvoorbeeld op de Westerschelde, waar je binnen tien minuten varen al op een visrijke stek ligt en de golfhoogte beperkt blijft. Gezien de ligging van deze zee-arm kun je hier bijna altijd wel comfortabel uit de wind liggen.

CHARTERBOTEN

Vanuit Vlissingen varen verschillende charterboten. Vandaag monstere we aan op de Zeearend van schipper John Luchies. Hij is de eigenaar van dit 12 meter lange, moder-

ne en snelle schip. Naast John zijn ook Dennis van der Salm en Jeroen van de Knijff schipper op de Zeearend. Vandaag zijn ze alle drie aan boord, evenals 'opstappers' Jacco Noordermeer, Ad de Rooy, Cor van der Salm en Gerry Rens.

ZANDPLAAT

Wanneer we om half negen schutten en vervolgens de prachtige Westerschelde opstomen, zit de sfeer er al goed in. Die kan echt niet meer kapot wanneer maître de cuisine Dennis met een knots van een zelfgebakken appeltaart de stuurhut uitkomt. Aangezien we gaan ankervissen op platvis, hoeven we he-

lemaal niet ver te varen. Voor we goed en wel de haven uit zijn, verdwijnt het anker al de diepte in en liggen we even later boven een ondiepe zandplaat. Volgens de schipper een goede plek voor schar en grote bot.

LICHTE HENGELS

De meeste mannen aan boord vissen met lichte, drie meter lange uptide hengels. Ook in deze tak van visserij staat de tijd niet stil: in plaats van een stugge pook is de moderne uptide hengel ultralicht en voorzien van een fijne quiver-top. Iedere aanbeet – hoe voorzichtig ook – is daarop goed te zien. Het

stelsel waar de heren vandaag mee vissen is eenvoudig en bestaat uit een verzwaarde paternoster met drie haken. Als aas hebben we de keuze uit zagers, zeepieren en gezouten pieren.

UPTIDE

Iedereen werpt schuin stroomopwaarts – dat noemen we 'uptide' – in. Zodra het werpgewicht de bodem raakt, wordt vervolgens een paar meter lijn gegeven. De stroming zorgt er dan voor dat de paternoster goed plat tegen de bodem wordt gedrukt. Door wat extra lijn te geven, kun je overigens ook met een onverzwaarde paternoster al ef-

fectief bij de bodem vissen – zeker als er genoeg stroming staat. Vis je te dicht bij de boot en geef je te weinig lijn, dan blijft het werpgewicht vaak niet goed liggen en komt het aas omhoog van de bodem. Wanneer de vis fel aast, is dat geen probleem. Liggen ze echter passief op de bodem, dan is een aaspresentatie strak tegen de zeevloer zeer belangrijk. Aangezien het water op de eerste stek niet dieper is dan een meter of tien en er weinig stroming staat, voldoet 150 gram prima.

GROTERE HAKEN

Na het inwerpen zet iedereen zijn hengel in de speciale hengelsteu-

Stroomopwaarts inwerpen, extra lijn geven en wachten maar!

De periodes van november tot januari en van maart tot en met mei vormen de toptijd voor het ankervissen op de Westerschelde.

'MET GROTE HAKEN VIS JE SELECTIEVER OP DE GROTERE VIS'

nen en kan het Grote Genieten beginnen. Het is John die met een knots van een bot de dag opent. Even later komen er bij Jacco twee maatse scharren binnen. Maar dan ineens krijgt ook Gerry die verlossende tik op de top, even later gevolgd door nog een felle tik. Hoewel het eigenlijk niet nodig is, slaat hij toch aan. Daarna is het altijd weer spannend wat er bovenkomt. Het blijkt een doublet van een bot en een schar – beide te klein voor de pan. Gelukkig zijn de vissen netjes voorin de bek gehaakt en kunnen ze onbeschadigd weer terug naar de zeebodem. Ad geeft daarop het advies om een slagje grotere haken te gebruiken. Zo vis je volgens hem selectiever op de grotere vis.

VERSE VIS

Met een AOW-worpje gooit Cor opnieuw in en gaat hij achter op het dek bij de rest zitten. Gezamenlijk genieten de heren met volle teugen van de zon op de gezichten. Lekker

lounen op de Westerschelde. Buitengewoon ontspannen voelt een van de heren de oogleden zwaar worden en versterkt door het rustig schommelen van de boot dreigt hij zelfs in slaap te vallen. Dat wordt echter abrupt onderbroken door een fikse tik op de top. Dit keer voelt het beter aan en even later komt er een mooie schar naar boven. Nog een paar van dit formaat en de familie kan morgen verse vis eten – dat blijft een leuke bijkomstigheid van het zeevissen. Vooral omdat verse schar eigenlijk de lekkerste platvis is. Het beste is om ze niet direct in te vriezen. De scharren een nachtje in de koelkast leggen en de dag na het vangen bakken, komt de smaak echt ten goede. Stokbroodje en een frisse witte wijn erbij en de avond kan niet meer stuk.

KOOKKUNSTEN

Over kookkunsten gesproken: het is te merken dat er met Dennis vandaag een Maitre de Cuisine mee-

Zagers, zoute pieren en zeepieren schuif je met een aasnaald over de haak

vaart. Wat te denken van een heerlijke zelfgemaakte erwtensoep. Zeker weten dat die op zee nog beter smaakt dan aan wal! Van het culinaire terug naar het vissen. We merken dat met het tij ook de vis komt. Naarmate het steviger gaat stromen, nemen de aanbeten duidelijk toe. Bij iedereen komen ineens met regelmaat mooie scharren boven. En we zitten nota bene pas aan het begin van het seizoen. De beste tijd voor schar loopt grofweg van november tot eind januari – met daarnaast goede kans op wijting en gul – en van maart tot en met mei.

KENTERING

Ook op zee kan verkassen lonend zijn. Met het keren van het tij besluit John het anker te lichten en een wat diepere stek op te zoeken. Volgens hem zijn de scharren daar doorgaans nog een stuk groter. Na een kwartier varen gaat het anker weer naar beneden en kan de gezellige groep opstappers niet wachten om weer in te werpen. Omdat de stroming er inmiddels helemaal uit is, verwisselen een aantal jongens het 150-grams zware werpgewicht voor een exemplaar van 100 gram. Dat blijkt ook prima te blijven liggen. Nu is het wachten tot het tij er weer in komt.

NOORDZEEKRAB

Meestal krijg je in de periode dat het water niet stroomt weinig sjoege. Onverwacht krijgen we toch di-

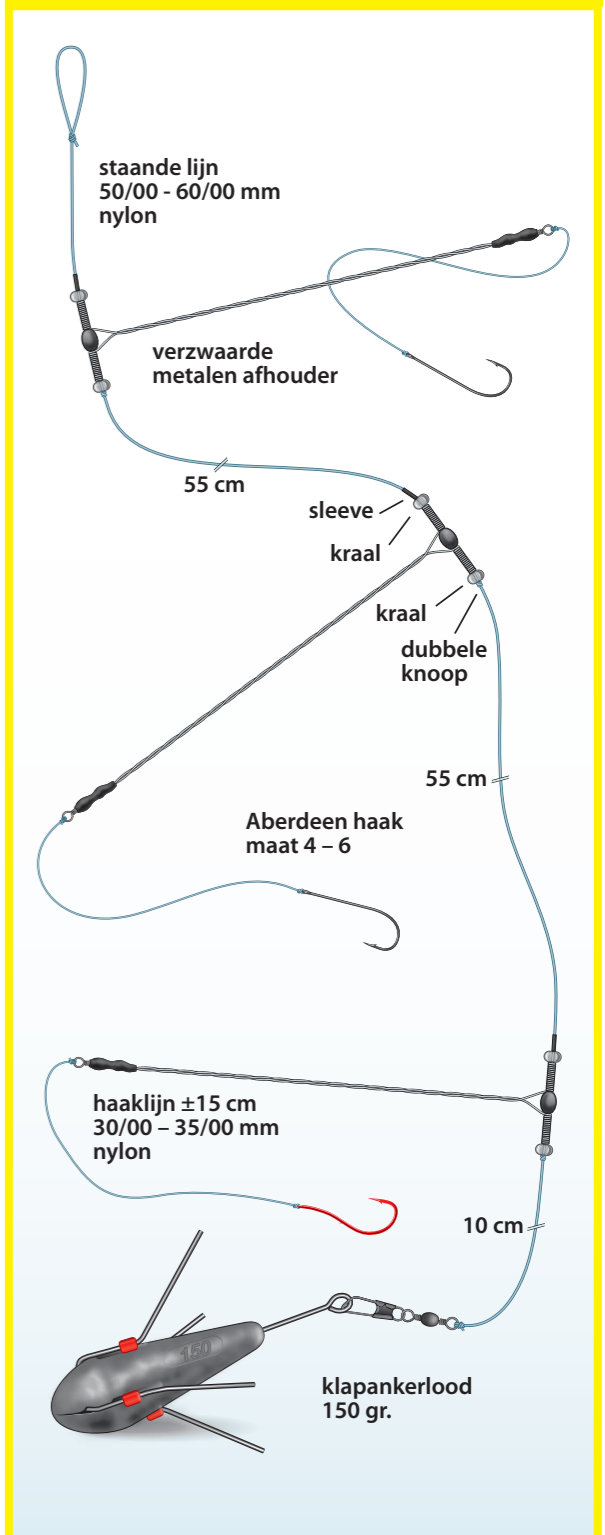
rect al een paar voorzichtige tikjes. Tijd voor inspectie van de haken. Het binnendraaien gaat zwaar, zeer zwaar. Een forse bot misschien? Verkeerd ingeschat, want aan de onderste haak bengelt een knots van een Noordzeekrab. Het vervaarlijk uitzijnde beest houdt met een schar de haak vast, terwijl hij met de andere de pier oppeuzelt. Loslaten is er niet bij. Met enig respect wordt de krab bij zijn rugschild gepakt en verbazen we ons over de typische bouw en bepantsering van het beest. Het maakt de visdag in ieder geval nog specialer.

AANRADER

Dan komt de stroming weer terug – en daarmee ook de scharren. Tussen de vangsten zit een ondermaatse wijting. Het is op dit moment van schrijven nog niet de tijd voor de grote wijtingen, dus die gaat netjes weer terug. Jammer dat de vis de minimummaat niet haalde, want van een stevige wijting kun je de heerlijkste lekkerbekken maken. De zelfgemaakte nasi die chef-kok Dennis serveert is echter ook niet te versmaden – het lijkt wel een luxe cruise! Veel te snel zit de dag er weer op en zetten we koers naar Vlissingen. We hebben heerlijk gevist, mooie scharren gevangen, genoten van de Westerschelde en de kop leeggemaakt. Kortom een visdag zoals het hoort. Absoluut een aanrader voor de komende tijd!

>> MONTAGE

Bij de ankervisserij op de Westerschelde wordt 'uptide' gevist. Het is dus belangrijk om extra lijn te geven zodat het aas goed plat op de bodem wordt gepresenteerd. Kies bij voorkeur voor een paternoster met metalen afhouders – liefst een verzwaard model dat is voorzien van een extra gewichtje.

Dankzij de ligging van de Westerschelde is hier altijd wel een oppertje te vinden en blijft de golfhoogte beperkt.